

HOMILIE 20^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 18 / ZO 19 AUGUSTUS 2018

Zelden is een persoon onomstreden. Op zich genomen hoeft dat niet erg te zijn. Mensen die nooit eens tegenwind krijgen, en die het altijd voor de wind gaat, kunnen gemakkelijk overmoedig worden. Langdurig zittende politici lopen vaak in de val van de eigengereidheid. Tegenwind houdt mensen bescheiden. Ze doordenken hun gedachten eerst goed, alvorens ze uit te spreken. Politici hebben de oppositie nodig om de problemen van een tijd goed in kaart te brengen.

Ook Jezus blijkt niet onomstreden. De Joodse overheid beschouwt hem als 'Beun de haas'. "Hij is toch gewoon maar de zoon van een timmerman." Hij heeft niet gestudeerd op een school voor rabbijnen, maar toch staat hij overal te preken. Maar wat voor hen het ergste is, dat de mensen aan Jezus' lippen hangen, achter hem aan lopen en zelfs zeggen: "die Jezus spreekt ons aan. Hij heeft iets oorspronkelijks, iets vernieuwends. Hij herhaalt niet slechts de regeltjes van wat verplicht of verboden is. Die Jezus, dat is eens wat anders." Dom volk moet de joodse overheid gedacht hebben. Daarom beschouwen ze het als hun plicht om Jezus te ontmaskeren als een volksbedrieger. Met regelmaat spannen ze Hem een val, maar de wijsheid van Jezus doorziet hun plannen. Hij pareert hun vragen, zodat ze altijd weer het gevoel hebben, dat ze zelf in de val hebben getrapt, die ze meenden voor Jezus te spannen. Knarsetandend beraden ze vervolgens een volgend plan, in de hoop dat het dan beter lukt.

Natuurlijk is het te begrijpen, dat Jezus de aandacht van de mensen trekt en niet langer luistert naar de Joodse overheid. Hij geneest de zieken in een tijd dat er geen gezondheidszorg bestond en mensen aan kwakzalvers waren overgeleverd. Deze Jezus is een uitkomst uit hun nood. Maar wat verder ook grote indruk heeft gemaakt, is hoe hij die grote menigte te eten gaf en hoe zich het brood en de vis in zijn handen vermenigvuldigde. Aan deze Jezus, daar hadden ze wat aan. Een geneesheer en iemand die een einde maakt aan hun honger. De preken van de rabbijnen konden hen daarentegen maar zelden boeien. Maar in de ogen van de Joodse overheid laten de mensen zich door Jezus misleiden. Daar moet dus een einde aan komen, zeker nu Jezus het toch al te bont maakt. Want wie zegt dat nu van zichzelf: "Ik ben het levende brood, dat uit de hemel is neergedaald. Het brood, dat ik zal geven is mijn vlees ten bate van het leven der wereld." Deze eigengereidheid is hen maar al te gortig. Deze hoogmoed vinden zij zelfs gevaarlijk, misleidend. Daar hebben zij geen woorden voor.

Maar Jezus is niet eigengereid zoals menig politicus. Wanneer wij Jezus volgen op zijn levensweg, dan kan men vaststellen, dat Jezus de bescheidenheid in persoon is. Hij schroomt niet om in de rij van de zondaars te gaan staan en zich door Johannes te laten dopen in de rivier de Jordaan. Hij gaat om met mensen, die door de joden waren uitgestoten, randfiguren, die met de vinger worden nagewezen: tollenaars, overspelige vrouwen. Hij wast tijdens het laatste avondmaal zijn leerlingen de voeten, werk voor slaven. Hij staat er niet op om de voornaamste plaats te mogen innemen. Hoe kan hij dan zo over zichzelf spreken: "Ik ben het brood des levens?"

Inderdaad is Jezus bescheiden, tevreden met de laatste plaats, maar wanneer Hij spreekt over wie Hij voor ons wil zijn en over zijn taak die Hij van de hemelse Vader heeft ontvangen, dan laat Hij aan duidelijkheid niets te wensen over. Dan zegt Hij zonder schroom: "Ik ben de weg, de waarheid en

het leven. Ik ben het licht der wereld. Ik ben de verrijzenis en het leven." Dan spreekt Jezus met groot zelfbewustzijn. Dan verdraagt hij zelfs geen tegenspraak. Jezus wil eigenlijk zeggen, dat, hoe men het ook wendt of keert, dat men niet langs Hem kan, wil men het heil verwerven. Maar waarom heeft die bescheiden Jezus deze pretenties? Hij is enkel dienstbaar aan de opdracht die Hij van de hemelse Vader heeft ontvangen voor het heil van de mens. Het heil van de mens, dat is zijn opdracht en daarvoor zet Hij zich in. Het gaat niet om Hem, maar om de concrete mens en om de hemelse Vader in Wiens naam Hij alles zegt en doet. Altijd is Hij de dienaar, dienaar van de hemelse Vader. Daarom zegt Hij: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven." Jezus vraagt geloof in zijn persoon, dat wij in Hem geloven als onze Redder en Verlosser. Hij wil ons voeden met zijn liefde, die vlees en bloed geworden is. Zo reikt Hij ons zijn liefde aan.